

[Thorkil Kristensen.]

enkelte Bestemmelser, som forekommer mig noget uheldige, og gøre enkelte kritiske Bemærkninger om disse.

Jeg gaar ud fra, at disse Bestemmelser stort set er enslydende i de Overenskomster, som er gennemført med alle de 16 Marshall-Lande. Det betyder naturligvis, at deres Konsekvenser er mindre betænkelige, idet de derved faar en Karakter, der noget minder om Konventionen af 16. April, da det bliver en Slags Fællesbestemmelser for alle Organisationens Medlemmer. Jeg beder den højtærede Udenrigsminister for en Sikkerheds Skyld bekræfte, at dette er saaledes. Jeg har faaet det Indtryk af hans Forelæggelsestale i Gaar.

Angaaende Enkeltheder i Overenskomsten af 29. Juni skal jeg først fremdrage Artikel I, hvori det hedder, at vi skal have „saadan Bistand, som den danske Regering maatte anmode om, og som maatte blive godkendt af Amerikas Forenede Staters Regering“.

Dette svarer nøje til, hvad jeg for lidt siden sagde om Indholdet af den amerikanske Lov, som netop gaar ud paa, at det fra Tid til anden skal afgøres, hvilken Bistand der kan ydes til de enkelte Lande, og i hvilke Former denne Bistand kan ydes. Det fremgaar altsaa deraf tydeligt, at det er en Rammeordning. Det kan vel vanskeligt være anderledes, men det vil med andre Ord sige, at vi i Dag, da vi staar over for at skulle ratificere en Overenskomst, som først udløber den 30. Juni 1953, altsaa om 5 Aar, i Virkeligheden ved meget lidt om, hvad det bliver for Ydelse, vi vil faa i disse 5 Aar. Til syvende og sidst ved vi vel kun noget bestemt om, hvad vi faar i de første to Kvartaler.

Der findes i Artikel II nogle Bestemmelser af almindelig Karakter, som den højtærede Udenrigsminister omtalte i sin Forelæggelsestale i Gaar. Jeg finder Anledning til om disse Bestemmelser at gøre en Bemærkning af mere generel og principiel Karakter. Det hedder nemlig i Indledningen til Artikel II:

„For at opnaa den størst mulige Genopbygning gennem Anvendelsen af Bistand modtaget fra Amerikas Forenede Staters Regering vil den danske Regering bestræbe sig mest muligt paa“, og saa kommer der en Række Punkter, der antyder, hvad det er vi vil bestræbe os paa.

Jeg finder Anledning til at understrege Ordene „bestrebe sig mest muligt paa“, fordi jeg mener, at dette maa betyde, at der ikke ved denne Bestemmelse kan være

paalagt den danske Regering og Rigsdag nogen Art af Forpligtelse til at gennemføre bestemte Foranstaltninger af nogen Art.

Det er jo vigtigt for os som suverænt Land at understrege, at det naturligvis er de i den danske Forfatning nævnte kompetente Organer, som bestemmer, hvilken økonomisk Politik der skal føres i dette Land. Det er naturligt, at vi i Samarbejde med andre Lande søger at føre vor økonomiske Politik paa en saadan Maade, at de fælles Bestræbelser for fælles Formaal nyder mest mulig Fremme, men det maa naturligvis være de danske Organer, og dem alene, som afgør, i hvilken Grad der kan tages Hensyn til andre Landes Ønsker i saa Henseende. Jeg beder den højtærede Udenrigsminister bekræfte, at dette er saaledes.

Jeg skal blandt de Ting, der nævnes i Artiklen, henlede Opmærksomheden paa det, der staar under Punkt 1 a, Nr. iii. Der tales her om, at den danske Regering vil træffe Foranstaltninger til at paavise Aktiver, som tilhører danske Statsborgere, og som findes i Amerikas Forenede Stater, idet det dog understreges, at vi ikke har nogen Pligt til at afhænde saadanne Aktiver. Jeg har faaet det Indtryk, at det her drejer sig om, at vi skal bestræbe os for især at opdage Valuta o. lign., som maatte være skjult, formentlig ud fra den Tankegang, at skal vi have Valuta tilført fra andre Lande, kan man med Billighed forlange, at vi først finder den Valuta frem, som er vor egen. Jeg vil gerne for en Sikkerheds Skyld have en Udtalelse om, hvorvidt det er det, der tænkes paa, eller om der kan ligge andet deri.

Under Punkt 1 b nævnes der, at den danske Regering, naar Amerikas Forenede Stater maatte ønske det, vil tilstille denne detaillerede Forslag om særlige Planer, som den danske Regering agter at iværksætte, og hvis Gennemførelse for en væsentlig Del vil ske ved Hjælp af Bistand ydet i Kraft af nærværende Overenskomst. Jeg vil der for det første gerne sige, at det sidste Udtryk i Virkeligheden er noget problematisk. Naar der gennemføres Foranstaltninger eller Planer her i Danmark, vil man som Regel ikke kunne sige noget bestemt om, hvorvidt de gennemføres netop i Kraft af den Hjælp, vi faar i Henhold til Marshall-Planen; i det hele taget vil det være naivt at tro, at man kan skelne mellem den Del af Danmarks Økonomi, hvis Eksistens beror paa netop disse specielle Dollars, og Danmarks Økonomi i øvrigt. Man kan nok saa meget fastslaa, at Marshall-Hjælpens Penge skal anvendes til Køb af ganske bestemte Ting, man kommer dog aldrig bort fra, at derved